

Byla jednoa jedna slunečnice, která žila
se svými kamarádkami. Naše slunečnice
byla s kamarádkami tak strochu zvláštní,
měla dost výhod, například nelyly zasažené
v zemi takže ~~že~~ se mohly velmi pohybovat.
Jednoho dne ušali lidé slunečnice, že z nich
užívají semínka do obchodu a slunečnicový
olej. Tak se do naše slunečnice dozvěděla
hned se vydala své kamarádky zachránit.
Uzala si ~~že~~ nějaké by zásoby i pro
kamarádky, když si sbalila věci, šla.
Trvalo dlouho, než dorazila k cíli, ale když
dorazila obří budova. Byl tu však jen
láček. Nezděla kudy se chodí domů, když
se rozhledla viděla ulici, napadlo ji:
"Když tu vede silnice musí vět domů!"
Po tom uviděla auto, co jede po silnici.
Připravila se k bráně a ohala, až pojede
domů. Potom se dostala přes korové
droří, prošla se uměla prosáknout.
Tudík byly stroje, naopás uviděla
kamarádky sluncnice tak jí říkalasť
zmráčkne červené sláčítko tak soudila,
pás se rozšaval. Slunečnice se rozdělila
s kamarádkami o zásoby, které přinesla.

PAK ŠLI VŠICHNI DOMŮ A VŠECHY DOKÉ
DOPADLO!

